

VIEKÜÜRULINE KAAMEL JA TEISI NALJAJUTTE

MARKUS SAKSATAMM

**VIIEKÜÜRULINE KAAMEL
JA TEISI NALJAJUTTE**

PILDID JOONISTAS ANNI MÄGER

Toimetanud Katrin Raid
Kujundanud Villu Koskaru

Raamatu avaldamist on toetanud Eesti Kultuurkapital

Tekst © Markus Saksatamm ja Tänapäev, 2016
Pildid © Anni Mäger

Trükitud Tallinna Raamatutrükikojas

ISBN 978-9949-85-062-4

Robin Mattiasele

SALADUSLIK KALA

Ivar ja vanaisa istusid diivanil ning püüdsid mängult kala. Vanaisa hoidis peos harjavart, mille külge oli seotud nõör ja traadist painutatud konks.

„Tss,” tegi vanaisa saladuslikult. „Kalad kära ei armasta.”

„Näe, näkkab!” hüüdis Ivar õhinal. Haaras siis vanaisa käest ridva ja tõmbas saagi kuivale.

„Oi imet, see on ju angerjas,” ühmas taat tunnustavalt. Ivar rõõmustas.

„Mis sa hullutad lapsest,” ütles vanaema etteheitvalt. „See ei ole ju angerjas, vaid sinu sokk, mis paar nädalat tagasi kaduma läks. Näe, varbaotski on nõelutud ...”

„Ära pane teda tähele,” lohutas vanaisa poissi. „Ega siis kõik kalastamisest aru saa.” Nad võtsid istet ja asusid taas õngitsema.

„Oi, näkkab,” huilgas vanaisa ja hüppas diivanil võidukalt üles-alla. „Tõmba saak kähku välja!” Ivar võttis kogu jõu kokku ja tõmbas.

„See on karpkala,” nentis vanaisa hetk hiljem. „On vast purikas!” Ivar lausa säras uhkusest. Ainus, kes asjast aru ei saanud,

oli vanaema, kes hüüdis kohe etteheitvalt: „Mis te mässate! See on ju tolmuimeja karp, majapidamises vajalik asi. Vaadake, et te seda katki ei tee!”

Ivar turtsatas põlglikult. Näis, et vanaemad ei saa mängust tuhkagi aru. Poiss heitis õnge vette. Minutid venisid pinevas ootuses.

„Ega te minu kinga näinud ei ole?” küsis korruga vanaema. „Ühte seda kuldset, mis mulle jõuludeks kingiti.”

„Tasa, vanaema,” manitses Ivar poolihääli. Ettevaatuseks oli ka parasjagu põhjust, sest poisil näkkas taas. Hetk hiljem tõmbas ta diivani ja kapi vahelt välja kõnealuse kuldse kinga.

„Vanaisa, mis kala see mängult on?” Poiss keeras põnevil pilgu vanaisale, ent too laiutas nõutult käsi.

„Äkki on see kuldkalake, kes täidab soove,” oletas poiss. Ta tõstis kinga huulte juurde ja sosistas: „Tee nii, et telekast tuleks terve nädal ainult „Maša ja karu” multifilme!” Siis viskas ta jalavarju kolinal diivani ja kapi vahele tagasi. Vanaisa noogutas tunnustavalt pead, mõnda aega õngitseti vaikides.

„Telekas on tuksis!” hüüdis korruga vanaema teisest toast. „Minu lemmikseriaali asemel näidatakse miskipärast Mašat ja karu!”

Poiss ja vanaisa vahetasid pilke – nad juba aimasid, milles on asi. Kähku ruttasid nad telekat vaatama. „Maša ja karu” multi- kas meeldib ju kõigile.